

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują art. 1 decyzji Komisji C (2006) 641 wersja ostateczna z dnia 8 marca 2006 r., w której Komisja uznała, że pomoc państwa przyznana przez Niemcy na rzecz Schiefergruben Magog GmbH & Co. KG, będącej konkurentem skarżących, jest częściowo zgodna ze wspólnym rynkiem na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) WE.

Skarżące wzięły udział w formalnym postępowaniu wyjaśniającym Komisji.

Na poparcie swojej skargi skarżące podniosły naruszenie rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 10, str. 33), zmienionego przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.U. L 63, str. 22).

Skarżące uważają także, że warunkiem kwalifikacji pomocy na podstawie art. 5a i 5b rozporządzenia nr 70/2001 jest wprowadzenie dzięki pomocy nowego procesu produkcyjnego, który stanowi przedkonkurencyjny rozwój. Podnoszą one, że w niniejszym przypadku nie miało to miejsca, ponieważ prototyp, na który została przyznana pomoc, nie był innowacyjny.

Poza tym skarżące opierają swoją skargę tym, że nie zostały również spełnione warunki kwalifikacji pomocy określone w art. 4 rozporządzenia nr 70/2001. Ma to natomiast miejsce wtedy, gdy proces produkcyjny, na który pomoc została przyznana, został zasadniczo zmieniony w stosunku do dotychczasowego procesu produkcyjnego. Ten warunek nie został tu spełniony, ponieważ proces pracy w ramach procesu produkcyjnego pozostał identyczny.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2006 r. — IBERDROLA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-200/06)

(2006/C 237/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: IBERDROLA (Bilbao, Hiszpania) (Przedstawiciele: J. Alfaro Aguila-Real, P. Liñán Hernández, S. Martínez Lage, H. Brokelmann i J. Ruiz Calzado, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2006 r. (Sprawa nr COMP/M.4110 — E.ON/Endesa), w której uznano za zgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację, w wyniku której przedsiębiorstwo E.ON AG przejmie całkowitą kontrolę nad udziałami w przedsiębiorstwie ENDESA SA.

Skarżąca podnosi, że jej zdaniem w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono poważnych istniejących zagrożeń polegających na tym, że koncentracja zrodzi skoordynowane skutki w zakresie konkurencji panującej między głównymi podmiotami obecnymi na szczeblu ogólnoeuropejskim. Zbadania tych zagrożeń nie wolno pominąć przy przedsięwzięciu o takiej wielkości i takich cechach, mającym wpływ na przedsiębiorstwa dominujące na dwóch spośród głównych krajowych rynków energetycznych.

Na poparcie swoich żądań skarżąca utrzymuje, że pozwana:

- naruszyła zasadę dobrej administracji ze względu na to, że przeprowadziła tendencyjne i niewystarczające badanie działania właściwych rynków i wpływu przedsięwzięcia na te rynki,
- naruszyła prawo ze względu na to, że przeprowadziła analizę przedsięwzięcia w oparciu o statyczną wizję rynków, wbrew rozporządzeniu w sprawie koncentracji oraz orzecznictwu wspólnotowemu,
- przy analizie zgłoszonej koncentracji uchybiła zobowiązaniu zapewnienia spójnego stosowania przepisów dotyczących kontroli koncentracji i nadużyć pozycji dominującej, zezwalając na nią nie zbadawszy pochodzenia środków przeznaczonych przez przedsiębiorstwo E.ON na zakup przedsiębiorstwa ENDESA, w celu stwierdzenia, czy taka koncentracja mogła być wynikiem nadużycia pozycji dominującej,
- przyjmując wniosek, że rachunkowość w zakresie tego przedsięwzięcia nie budzi poważnych zastrzeżeń i wydając decyzję o zezwoleniu na nie na pierwszym etapie popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie i pominęła istotne okoliczności. Należy tu podkreślić, że chociaż zaskarżona decyzja została wydana na podstawie nowego rozporządzenia w sprawie koncentracji, nakładającego obowiązek przeprowadzenia analizy o bardziej wyszukanych i surowych kryteriach, to jednak:
- pominięto w niej całkowicie negatywny wpływ, jaki będzie miało przedsięwzięcie na proces integracji hurtowych rynków krajowych, który zakończy się osiągnięciem jednolitego europejskiego rynku gazu i elektryczności,
- niewystarczająco oceniono wpływ planowanego przedsięwzięcia na powstający ogólnoeuropejski rynek dostaw elektryczności dla międzynarodowych przedsiębiorstw,

- uznano, że pomimo swojego nastawienia na rynek ogólnoeuropejski i siły gospodarczej przedsiębiorstwo E.ON nie jest potencjalnym znaczącym konkurentem dla przedsiębiorstwa ENDESA na hiszpańskich rynkach produkcji elektryczności i zaopatrzenia w gaz,
- stwierdzono, że poprzez to przedsięwzięcie nie zostanie wzmocnione przedsiębiorstwo dominujące na rynku niemieckim i że zniknięcie z tego rynku przedsiębiorstwa ENDESA, które niedawno się na nim pojawiło, nie zmieni sytuacji w zakresie konkurencji.

Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2006 r. — NewSoft Technology Corporation przeciwko OHIM — SOFT (Presto! BizCard Reader)

(Sprawa T-205/06)

(2006/C 237/18)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NewSoft Technology Corporation (Taipei, Tajwan) (Przedstawiciel: adwokat Dirksen-Schwanenland)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: SOFT, S.A.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie R 601/2005, doręczonej skarżącej w dniu 30 maja 2006 r.;
- oddalenie wniosku o unieważnienie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 002625457 „Presto! BizCard Reader”, złożonego przez Soft, S.A., Hiszpania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „Presto! BizCard Reader” dla towarów i usług należących do klas 9, 16 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 2625457).

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: SOFT, S.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: hiszpański graficzny znak towarowy „Presto” dla towarów należących do klas 9 i 42.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, że ryzyko pomylenia konkurujących ze sobą znaków nie występuje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Bowland Dairy Products przeciwko Komisji

(Sprawa T-212/06)

(2006/C 237/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bowland Dairy Products Limited (Nelson, Zjednoczone Królestwo) (reprezentowana przez: J. Milligana, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie równej szkodzie, jaką poniosła ona wskutek wydania zaskarżonej decyzji, wraz z odsetkami;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich zawartej w wiadomości elektronicznej do UK Foods Agency z dnia 20 lipca 2006 r., przekierowanej do skarżącej w dniu 21 lipca 2006 r., w sprawie uzależnienia od spełnienia określonych przez Komisję warunków przekazania w ramach systemu wczesnego ostrzegania ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. (Dz.U. L 31, str. 1) uzupełniającej informacji o zgodzie Food Security Agency (FSA) na wprowadzenie do obrotu twarogu produkowanego przez skarżącą.